

Forfatter: Munch-Petersen, Gustaf

Titel: Udrag fra Samlede skrifter

Citation: Munch-Petersen, Gustaf: "Samlede skrifter", i Munch-Petersen, Gustaf: *Samlede skrifter*, Borgen, 1988. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-munp1-shoot-idm140462580530448.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Som tyveårig debuterer Gustaf Munch-Petersen med digt- samlingen *det nøgne menneske* efter at have fået enkelte digte trykt i Vild Hvede. Denne første bog leverer et smukt bevis på sammenhængen i forfatterskabet og personligheden, idet den rummer oplæg til alt det, som udfoldes i de følgende års produktion. Her taler en nøgenhedens legionær, der med nøgenhed mener liv og atter liv; der med en umættelig hunger vil fortælle om livet, som det kunne være, og udlevere sine medmennesker til det, samtidig med at han selv tilkæmper sig det i oprør mod vanetilværelsen. Hans eget løsrivelsesværk, der er ynglingens vej til selvstændig eksistens, identificeres med hele menneskehedens frigørelse. Han må forkaste de andres regler for, hvordan en nobel tilværelse føres, han vil begynde fra bunden selv; rent, nøgent må det være for at blive hans. Snart er det den sejrende befrier der taler, snart lyder undertoner af splittethed mellem gammel kulturarv og det nye, som han ikke ved hvad er, men som har form af en længsel, der river den fastlagte skæbne løs, men ikke ved hvad den skal gøre ved den. Dertil kommer en skyldfølelse som må overdøves. Mest markant er den titanske drøm om kraftpræstationen, undertiden ironisk-humoristisk som lyst til at sparke omkuld, men oftest brændende i ung alvor: løfter om at tage solen ned fra himlen og oplyse alle de mørke huller, om at stjæle gudernes lyn og rense jorden. Det er videre opbruddets xiv problematik, der redes ud, generationsopgøret, snart med varm forståelse for de ældre, men med ubønhørligt krav til sig selv om at leve sit eget liv, snart med foragt for de advarende røster.